«… εάν ομολογήσης διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρώ ν, θέλεις σωθή» (Ρωμαίους, ι΄:9,10).
«Διότι το πάσχα ημώ ν εθυσιάσθη υπέρ ημώ ν, ο Χριστός• ώ στε ας εορτάζωμεν ουχί με ζύμην παλαιάν, ουδέ με ζύμην κακίας και πονηρίας, αλλά με άζυμα ειλικρινείας και αληθείας.» (Α΄ Κορινθίους, ε΄:7,8).
Ο Κύριος Ιησούς Χριστός ήρθε στη γη, έγινε θυσία ως αμνός του Θεού πάνω στο σταυρό του Γολγοθά πληρώ νοντας για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε σαν αναμάρτητος, για να σώ ζει και δικαιώ νει κάθε αμαρτωλό που μετανοεί για τις αμαρτίες του και επιστρέφει για να αρχίσει μια νέα ζωή μαζί Του.
Η χαρά και το θέλημα του Θεού είναι να σώ σει όλους τους ανθρώ πους και να γράψει τα ονόματά τους στο βιβλίο της ζωής. Ο Τριαδικός Θεός που δημιούργησε τη Γη δημιούργησε και τον Παράδεισο, όπου κατοικεί ο ίδιος και εκεί θέλει να συγκατοικήσει μαζί με το μόνο δημιούργημα που έπλασε με τα χέρια Του και που του έδωσε από το Πνεύμα Του πνοή , τον άνθρωπο.
Το θέλημα του Θεού αρχίζει να εκπληρώ νεται στη ζωή ενός αμαρτωλού ανθρώ που, όταν αυτός μετανοεί, πιστεύει και επικαλείται τον Ιησού Χριστό, 'διότι Πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή' (Ρωμαίους, ι΄:13). Ο Κύριος μας φανερώ νει ότι γίνεται χαρά στον ουρανό για αυτόν που επιστρέφει σ' Αυτόν και ξεκινάει μια νέα ζωή μαζί Του. Επί πλέον ο Κύριος δίνει μεγάλη σημασία στην μετάνοια, διότι αυτή αποδεικνύει ότι ο άνθρωπος έχει καταλάβει τα λάθη του. Μετάνοια όμως με πίστη στο Χριστό και απόφαση για νέα ζωή μαζί Του και όχι μετάνοια που περιλαμβάνει μεν παραδοχή λαθώ ν και παθώ ν αλλά χωρίς πίστη στη θυσία και ανάσταση του Χριστού, σαν μέσο διόρθωσης και απελευθέρωσης. Αυτό διότι σύμφωνα με το λόγο του Θεού, ουσιαστική ελευθερία από πάθη και εξαρτήσεις, δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς τη βοήθεια του Θεού.
Για να τεκμηριώ σουμε αυτή την αλήθεια συνοπτικά λέμε ότι οι πρωτόπλαστοι με την παρακοή τους ναι μεν γνώ ρισαν το καλό και το κακό, αλλά έβαλαν το κακό μέσα τους, με αποτέλεσμα ο λογισμός της καρδίας του ανθρώ που να είναι κακός ' εκ νηπιότητος αυτού' (Γένεση, η΄:21). Βέβαια ανά τους αιώ νες πάντα υπήρχαν, έστω λίγοι ειλικρινείς πιστοί άνθρωποι που εκζητούσαν τον αληθινό Θεό και με τη βοήθειά

Του ζούσαν μια ζωή με κάποιο βασικό αγιασμό. Ο ονομαζόμενος πατέρας της πίστεως Αβραάμ, έλαβε από τον Θεό για την πίστη που επέδειξε στα λόγια Του, την επαγγελία ότι
‘θέλουσιν ευλογηθή εν σοι, και εν τω σπέρματί σου πάσαι αι φυλαί της γής
’(Γένεση, κη΄:14).Έτσι από τον Ισαάκ, τον γιό του Αβραάμ, γεννήθηκε ο Ιακώ β, που ο Θεός τον ονόμασε Ισραήλ (ισχύς Θεού) και από αυτόν οι δώ δεκα πατριάρχες που αποτέλεσαν την αρχή του λαού Ισραήλ, που ήταν ο μόνος λαός στην προ Χριστού περίοδο που πίστευε, έστω κατά ένα μέρος, στον αληθινό Θεό. Στη συνέχεια αφού ελευθέρωσε το λαό Ισραήλ με δυνατές ενέργειες από τη σκλαβιά στους Αιγυπτίους, έδωσε μέσω του Μωυσή το νόμο των εντολώ ν με την υπόσχεση ότι όποιος τις εκτελέσει ‘
θα ζήσει δι’ αυτώ ν’.
Όμως με τα έργα του νόμου δεν μπόρεσε κανένας άνθρωπος να δικαιωθεί ενώ πιον του Θεού, γιατί ναι μεν
‘διά του νόμου γίνεται η γνώ ρισις της αμαρτίας’
και
‘όπου δεν υπάρχει νόμος, ουδέ παράβασις υπάρχει’
(Ρωμαίους, γ΄:20, δ΄:15), όμως εξαιτίας του αμαρτωλού φρονήματος που κληρονομήσαμε από τους προπάτορες μας, κανείς δεν μπορεί πλήρως να τον εκτελέσει.Έτσι κάθε άνθρωπος που προσπαθεί με τις δυνάμεις του να εκτελέσει το νόμο, θα διαπιστώ σει, αν κάνει μια ειλικρινή αυτοκριτική ότι:
«Ευρίσκω λοιπόν τον νόμον τούτον ότι, ενώ εγώ θέλω να πράττω το καλόν, πάρεστιν εις εμέ το κακόν• διότι ηδύνομαι μεν εις τον νόμον του Θεού κατά τον εσωτερικόν άνθρωπον, βλέπω όμως εν τοις μέλεσί μου άλλον νόμον αντιμαχόμενον εις τον νόμον του νοός μου, και αιχμαλωτίζοντά με εις τον νόμον της αμαρτίας, τον όντα εν τοις μέλεσί μου.»
(Ρωμαίους, ζ΄:21-24).Για τον λόγο αυτό
‘εξ έργων νόμου δεν θέλει δικαιωθή ουδεμία σαρξ ενώ πιον αυτού’ και ‘επειδή πάντες ήμαρτον και υστερούνται της δόξης του Θεού, δικαιούνται δε δωρεάν με την χάριν αυτού διά της απολυτρώ σεως της εν Χριστώ Ιησού, τον οποίον ο Θεός προέθετο μέσον εξιλεώ σεως διά της πίστεως εν τω αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού διά την άφεσιν των προγενομένων αμαρτημάτων διά της μακροθυμίας του Θεού’
(Ρωμαίους, γ΄:20,23-25).

**Δηλαδή επειδή ήταν αδύνατο μέσω του νόμου, να φθάσουμε στο μέτρο του αγιασμού που ήθελε ο Θεός, εξ αιτίας του σαρκικού φρονήματος που έχουμε κληρονομήσει, ο Πατέρας Θεός έστειλε τον μονογενή Υιό Του στο κόσμο, με σώ μα όμοιο με το δικό μας, ο οποίος δοκιμάστηκε με όμοιους πειρασμούς με μας, αλλά χωρίς να πέσει σε αμαρτία. Γι' αυτό, σαν αναμάρτητος που ήταν, με τη θυσία Του πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, ικανοποίησε τη δικαιοσύνη και την αγάπη του Θεού ταυτόχρονα. Ο Κύριος Ιησούς Χριστός ήπιε το πικρό ποτήρι της εγκατάλειψης του Πατέρα Θεού, την ώ ρα του μαρτυρίου του σαν ένας καταραμένος άνθρωπος, γιατί την ώ ρα αυτή πλήρωνε για τις αμαρτίες όλων των ανθρώ πων. Όμως λίγο πριν παραδώ σει το πνεύμα Του στον Πατέρα, είπε 'τετέλεσται', που είναι λέξη θριάμβου και σημαίνει ότι το έργο της κατά χάρη σωτηρίας που Τον έστειλε για να φέρει σε πέρας ο Πατέρας Θεός, εκτελέστηκε επιτυχώ ς. Έτσι με τη θυσία Του ο Κύριος έγινε 'ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου' (Ιω άννης, α΄:17) και '
εξηγόρασεν ημάς εκ της κατάρας του νόμου, γενόμενος κατάρα υπέρ ημώ ν'
(Γαλάτες,γ΄:3-13). Όπως άλλωστε και ο ίδιος είχε πει προφητικά, όταν πήρε το ποτήριο και ευχαρίστησε στο δείπνο με τους μαθητές Του, λίγο πριν πάθει, λέγοντας:
'…Πίετε εξ αυτού πάντες• διότι τούτο είναι το αίμα μου το της καινής διαθήκης, το υπέρ πολλώ ν εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιώ ν' (Ματθαίος, κς΄:27,28).
Βέβαια η απόδειξη ότι ο Κύριος Ιησούς ήταν αναμάρτητος είναι ότι ο Πατέρας Θεός τον ανέστησε, μιας και ο θάνατος είναι ο μισθός της αμαρτίας και μόνο σε άνθρωπο αναμάρτητο δεν έχει εξουσία. Γι' αυτό η πίστη στην ανάσταση του Χριστού είναι απαραίτητη για τη σωτηρία κάθε ανθρώ που. Ένα ωραίο γραφικό παράδειγμα κατά χάρη σωτηρίας είναι η περίπτωση του ενός από τους δύο ληστές που σταυρώ θηκαν με τον Κύριο. Ενώ αρχικά και εκείνος ονείδιζε τον Κύριο μαζί με τον άλλο ληστή, όταν είδε την αγάπη του Κυρίου που συγχώ ρησε τους σταυρωτές Του, μετάνιωσε και πίστεψε ότι ο Κύριος δεν έκανε κανένα κακό και ότι είναι ένας βασιλιάς που θα έλθει στη βασιλεία Του, γι' αυτό του είπε: 'Μνήσθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου' και ο Κύριος του απάντησε:
'Αληθώ ς σοι λέγω, σήμερον θέλεις είσθαι μετ' εμού εν τω παραδείσω' (Λουκάς, κγ΄:40-43).

Συνοψίζοντας λέμε ότι όπως ο Κύριος έσωσε τον ληστή, μπορεί να σώ σει κάθε άνθρωπο, όσο αμαρτωλός και αν είναι, αρκεί να μετανοήσει και να πιστέψει ότι ο Ιησούς Χριστός πλήρωσε για τις αμαρτίες του πάνω στο Σταυρό του Γολγοθά και αναστήθηκε για τη δικαίωσή του. Αμήν.